

לתוכנית הטלוויזיה המדוברת ביותר כינתה אותה כ"תפלות וחוסר טעם"

מצבירות, אווירה, ליריות, פזמונים והר ווי, סיבה נוספת: החומר שנכתב עבור התוכנית הוא פשוט דל. אפשר היה לש" אול: היכן הם כל היוצרים המקוריים של ישראל? אבל עד ששאלת יסוד זו תמצא את פתרונה, הרי באין צורך שר גם העורב הוא זמיר. כותבים כמו חנוך לוין, זיוה יריב ועמוס קינן, שניסו להשי" תלב בתוכנית, באו לידי עימות עם עורך התוכנית ברגע שרק ניסה לגעת בחומר ולשנותו.

כל אחד מהכותבים רוצה לקרוא דרוך לתכונותיו באופן חופשי. אולם כאשר הוא יודע, שמחצית מתושבי המדינה חר" זים בתוכנית, חייב מוטי קירשנבאום, מפי" התוכנית, לשקול כל פרט. כל פרט ב" חוכנית עומד במרכז ויכוחים אין קץ וע" שרות שיחות. קירשנבאום מתערב בכל דבר: מוסיף, גורע, מתקן, מאון, מעדן. לעתים קרובות הוא צודק. לעתים קר" בות הוא אינו צודק. עובדה: רק 10 אחוזים מהחומר הנכתב מגיע לשידור. בכל זאת עדיין דומה התוכנית לצמח

רשות השידור על כל מעשה חלמאי שלה. על כל מהדל ופיק ברכיים. כשהתפטר מ" מחלקת החדשות, הפסידה מחלקת החד" שות את אחד מכוחותיה העיקריים. המכנה המשותף היה צריך להיות סיכום סובייקטיבי של כל אירועי השבוע. אבל רק תמימים היו מסוגלים לחשוב, כי עם כל העזתו וכשרונותיו יעזו קירשנבאום, או יהיה מסוגל, להרוג בצורה מרתקת לכת מהמסגרת המוגבלת של התחנה ה" ממלכתית הישראלית.

מי שקוטל את התוכנית קטילה טוטא" לית יותר מכולם. זו מערכת לא הכל עובר בכבודה ובעצמה. היא עושה זאת מדי יום א' בבוקר בהנאה מאזוכיסטית שלמה. כי הפוסט מורטום הזה הוא שאלת חיים ומוות לגבי עתידה של התוכנית. כאשר מגיע הבכמאי המוקן צבי דורנר אל בית הטלוויזיה, כבר ממתניים לו בקוצר רוח קירשנבאום ודן בן-אמון בחדר העבודה, מלאים טענות כרימון. דורנר, 30, ב.א. בטלוויזיה וקולנוע של אוניברסיטת בוסטון, הוא האחראי לצד

מה נשאר מ"הכל עובר?"



ההרכב הראשי

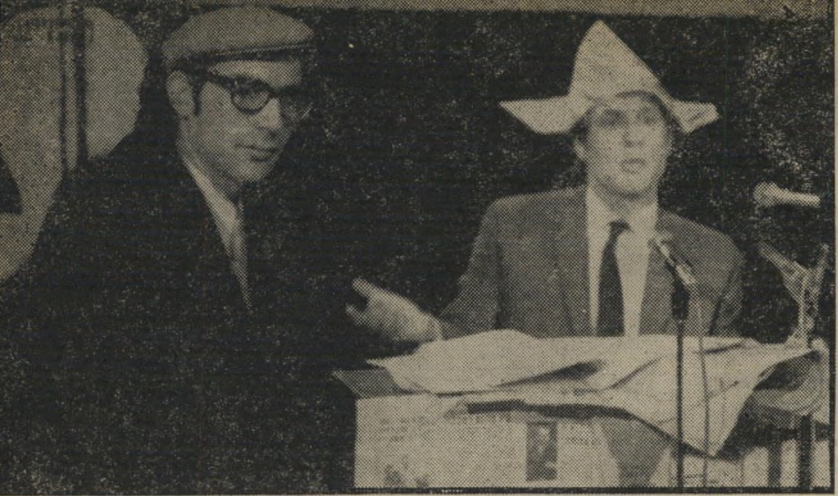
צוות המשתתפים הראשון של תוכנית "הכל עובר", בשעת חזרות על החומר המיועד לשי" דור. במרכז נראה מתי כספי ליד הפנתר, כשלידו המפי" מוטי קירשנבאום. מימין יוסי פולק וטוביה צפיר, ומשמאל דן בן-אמון ליד תיקי דיין וטליה שפירא.

פורח במדבר הצחיה של תוכניות הטל- וויזיה הישראלית. עדיין — מפני שהי" תוכנית עלולה להגנו כל רגע. זהו הסיט של העורך והמפי" מרדכי קירשנבאום. בניגוד להמוני בית ישראל המלקים ש" תיים כאשר מטיל מישהו חיצני לעג ב" דמויות של ראשי המימסד הישראלי, יוש" בים נציגי המימסד וחרקים שנינים. הם רק מחכים להודמנות, לצאת למלחמת קו" דש נגד התוכנית.

קטילה טוטאלית

מי שנמצא בין הפטיש והסדן

הוא העורך מרדכי קירשנבאום, בן 32, יליד כפר-סבא, בוגר בית הספר ה" חקלאי בפרדס חנה ו.מ.א. בטלוויזיה ו" קולנוע של אוניברסיטת קליפורניה. מהרגע בו הגיע קירשנבאום לטלוויזיה הישראלית הוא מירר את החיים להנהלת



מפיק עורך קירשנבאום ושחקן עוזי דוי, כולם רואים שיש דמוקרטיה!

של הסרט הישראלי חצי חצי. הוא קנה משקפים שחורות, מאז שהחל להופיע בטלוויזיה. "קניתי גם מכשיר טלוויזיה לכבוד התוכנית." על יחסו לחומר הוא אומר בתוסלב מוחלט: "בהתחלה הייתי נתון בתוך המשחק. הטקסט הפוליטי לא עניין אותי. פתאום התחלתי להבין, ש" קיים שטח חשוב: החיים הציבוריים." בן גילוי, טוביה צפיר, שהשתתף ב" תוכנית הרדיו טיפול שורש, מסגן מתחת לשפמו המוגנולי בקיצור נימרץ: "לפי דעתי לא דורכים מספיק על יבלות בתוכ" נית." צפיר, שחקן מחברות החשק, מוכן לצטט את אשתו, שכלל לא מתרגשת: "יש לה ביקורת חריפה על התוכנית. אצ" לה אני לא עובר." מגלה השחקן. השחקנים, שפניהם ניבטות מעל מסכי הטלוויזיה במאת אלפי בתים בישראל, אינם יצורי הדמיון. הם מציאותיים מאוד. הדבר ניכר ביום חמישי — יום הצילום מים של התוכנית.

טוביה נראה מאלץ מאוד כאשר הוא מנסה לדלות סקסט מזכרונו. יוסי הולה שפעת, משמיע את קולו כשהוא קודח ב" 40 מעלות הום. עוזי לוי ועליזה רוזן עדיין נבוכים, חוששים מפירסום. כדי ל" חפזות על מבוכותם הרבה הם מנסים להתי" בדה, להשתטות.

באולפן צפוף, נמצאים שם: השחקנים, הנגנים, הצלמים, התפאורנים, הגרפיקאים, הטכנאים, המפי" והבכמאי. הקברניט הוא צבי דורנר הנכבאי. הוא נוקשה, מחמיר, דורש משמעת ברזל. דורנר, שהיה גריס (סבל) בזמן הפקת הסרט דליה והמלחים, מימן את לימודיו האקדמיים בטלוויזיה בארצות-הברית כקברניט ספינת טילים, ויש לו נסיון רב בהנהגת צוות.

גאווה מיקצועית

הועלתה הצעה להפיק את התוכנית ב" אולפן הגדול והמרווח בהרצליה, במקום באולפן הקטן והצר של בית הטלוויזיה בירושלים. קירשנבאום דחה את ההצעה על הסף. כי אין זה נאה, לדעתו, להתנה המכבדת את עצמה, שתוכנית כה חשובה תוקלט מחוץ לבנין. "אני רוצה שידעו," מטיח קירשנבאום כלפי הנהלת רשות השידור והכנסת, "אין עובדי טלוויזיה ש" מכנים אותם בחוץ בשם מופקדים, פרו" עים, חסרי אחריות ובלתי מקצועיים. עוב" דים 20 שעות ביממה. יש להם, אחרי הכל, גאווה מקצועית.

השיפוץ המקצועי האחרון של החומר נעשה ביום שישי בבוקר בשלבי העריכה, לפני שמשדרים אותו בפני הבוסים של הטלוויזיה. עורכי התוכנית הם המעוניי" נים בכך, שההנהלה תישא באחריות, ולא תתחמק בטענת "לא ידענו", כאשר ייש" פכו קיתונות הביקורות.

מבט ראשון זה נשמע כחזון אחרית הימים: צנורה ממשית עדיין לא הוטלה ביחס לפרטי התוכנית. מבט שני נראה שקיימת מעין צנורה עקיפה, סמויה, תר" צאה של שיחות אין קץ וויכוחים על כל פרט ופרט.

בא הערב ושוב מופיעים על המסך פניה של זמרת, שרק אתמול גולדה. התוכנית עשויה להיות טובה, או גרועה — אבל אף אחד אינו יכול להשאיר אדיש כלפיה. סוף סוף היא הפכה חלק מתוכן החיים של הרבה רבבות בתים בישראל, לפחות בימי שישי.

רעיונות מוקפצים ככדורי פינג-פונג מ" איש לאיש, כשהכל מציעים הצעות לכלולם והעורך נמצא בדושיה עם כל אחד, מגלגל רעיונות, מציע, מכוון, פוסל ומכריע.

צנורה פנימית

שה להסביר למי שלא חי את זה, את מורכבות העבודה של מערכת לא הכל עובר, הנעשית במקביל במשך כל ימי השבוע, החל מיום שני בבוקר וכלה ביום שישי אחר הצהריים. קל יותר להביא דוג" מא. יוסי גודארד שהוא בעל סגנון עצי מאי משלו, יכול לעבוד חודשים על קטע בן דקות ספורות. הוא משקיע המון מחי" שבה, עבודה זאהבה בכל פרט ופרט. כאשר כל הארץ עוסקת בפסטיבל הפני" תרים השחורים ושכונות העוני, מוכיח גודארד, ממוצע הקומה ובעל הקרחת ה" חלקית, כי כבר היו דברים מעולם, ומציג סרט מרגש על בן-הרוש מואדי סאליב, תרומתו של גודארד לתוכנית היא אולי התרומה הרצינית ביותר, כי הוא מוכן להלחם עד הסוף באנשי המימסד המת" חסדים, החוגגים בכל הזדמנות של רעיון חדש ומדברים גבוהה גבוהה. הוא עושה זאת בצורה פשוטה ביותר: הוא מטיח בפרצופם את כל מה שיצא מהרעיונות הגדולים האלה במציאות: אגני החימצון המסריחים בראשון-לציון, או מצפה-רימון שחלמו לעשותה עיר קואופרטיבית תעי" שייתית ולבסוף הפכו אותה למצפה כרי" כבים.

בימי שלישי בשבוע מתחילה מעין עליה לרגל לאולם בני ברית בתל-אביב. הי" טקס הוא צנוע ביותר, פרזואי לחלוטין. בימים אלה אוספים חומר, עורכים, משי" נים, מתקנים ומתחילים בחזרות. אחד אחד מופיעים הכותבים: דן בן-אמון, דידי מנוסי, חתולי, ומתיישבים ליד שולחן ארוך, כותבים, מתווכחים, בוחשים, מצי" לים קינאות אישיות, מבקרים. תמליץ פזמונים, אף הוא תגלית חדשה, נמצא באותה מיטה. זהו מאיר אגסי, (24), יליד רמת הכובש, שהיכר את ה" מלים של הליה הארוך ביותר בעולם — להיטו של ששי קשת.

"אני מגיב רק על מה שאיכפת לי." מצהיר בלהט נעורים הצעיר, שהיכר את המלים לשיר הנוגה והמרגש על בנגלהי דש. מיד כשהוא מסיים את כתיבת ה" מלים הוא מתיישב יחד עם קירשנבאום ועם המלחיץ-פסנתרן יוסי מר חיים, כדי להלביש מנגינה למלים. יוסי מר חיים, החובש תמיד אותו ז"א" קט בוהמי ארוך אפור-לבלן, נראה בחור חם וחייכני. "תכננתי את ה"אקט בעצמי אצל החייט, ככה, סתם," מודה במשובה מי שכתב את המוסיקה לתזמורת, ל" הבכחאי ולהחורים. "כדי לדעת את טיבו של החומר," הוא אומר "חייבים לראות כיצד הוא עוטה לבוש בשעת החזרות." כאן נכנסים לתמונה השחקנים, שני ה" וותיקים, יוסי פולק וטוביה צפיר, הם אינם נחשבים יותר לתמימים חסרי זהות פוליטית, כי החומר חשפיע עליהם בצור" רה מוחצת.

יום חמישי המתוק

י ופי פולק, 26, נשוי ואב לשלושה ילדים, בוגר בית-הספר לאמנות ה" במה ברמת-גן, התפרסם בתמונת העירום